

Vzpomínka

Iva Bittová

sníh padal, plachým k pokoji
a mocným k pokoře
slétli se vrabci do chvojí
a chrastí do dvoře.

drobounké vtiskli šlépěje,
když na sníh sedali
sníh, oblak naděje
na mrazu úskalí.

tu bylo v sněhu mnoho hvězd
a lidská stopa jediná.
zářili květy ptačích cest,
zmizela dědina.

jediná stopa dítěte,
jak větev povadlá,
vtiskla se v běli zakleté,
v tání se propadla.